

[Thisted Knudsen.]

gå sådan. Det er det, man ikke tør, og det er det, der har gjort os andre mistænksomme.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Niels Andersen proklamerede, at vi ikke skulle have ferie til grundlovsdag, fordi problemerne i forbindelse med dette lovforslag skulle løses inden ferien. Jeg var klar over, at meningen er, at de forslag, vi behandlede i går, skal gennemføres inden ferien; de byrder, man vil pålægge befolkningen i henhold til de forslag, vi behandlede i går, de afgifter, skatter og alle den slags lækkerier, regeringen ønsker at servere for befolkningen, skal lovfæstes inden ferien. Men jeg havde egentlig forstået på de drøftelser, der har været ført partierne imellem, at det ikke var tanken, at dette lovforslag skulle jages igennem i sommerens løb, men at der skulle gives tinget en mulighed for, som det ofte før er sket med lovforslag, der bliver fremsat sent på samlingen, at behandle det, at få alle de oplysninger, der skal til, og så senere vende tilbage til det uden det hastværk, der ligger i kravet om hurtig gennemførelse.

Det ærede medlems bemærkninger om den principielle uenighed og skillelinjen i dansk politik skal jeg lade ligge, for de var fuldstændig malplacerede, al den stund vi ikke har sagt noget som helst imod et princip som dette; vi har blot ønsket at få det undersøgt og belyst, inden vi tager vor stilling til det.

Den højtærede indenrigsminister brugte den vending engang i sin replik, at der ikke var grund til at undre sig over forskellige ting i lovforslaget. Mig forekom det derimod, at der i høj grad var grund til undren over de bemærkninger, den højtærede indenrigsminister gjorde om ekspropriationsmuligheden. Den højtærede indenrigsminister sagde herom, at hvis vi ikke fik tilstrækkeligt udbud af grunde, måtte man overveje de betragtninger, der fra kommunistisk side blev fremført om, at samfundet skulle overtage ejendomsretten til jorden, således at man altså gik til en egentlig ekspropriation. Jeg vil meget advare den høje regering og den højtærede indenrigsminister mod at følge denne linje.

Det kan ikke være sådan, at fordi folk ikke vil sælge deres jord, skal det offentlige kunne ekspropriere den til udstykningsformål.

I går var man ude efter de mennesker, der sælger jord. I dag truer man de mennesker, der ikke sælger, med ekspropriation. Hvad skal de arme jordejere efterhånden gøre, hvis denne regering kommer til at sidde ret meget længere?

Den højtærede indenrigsminister mente, at han havde fast grund under fødderne, da han spurgte os: hvordan tænker de to partier, venstre og de konservative, sig at skaffe jord? Må jeg sige, at den højtærede indenrigsminister måske først selv skulle tænke på, om der er noget af de lovforslag, regeringen har fremsat, der overhovedet skaffer jord. Det er der vel ingen af dem, der gør. Det lovforslag om skat på bygninger og jord, vi behandlede i går, skaffer ikke jord. Kapitalvindingsafgiften skaffer snarere mindre jord til udstykning, end man har grund til at formode vi får uden denne afgift. Jeg synes heller ikke, dette blev modsagt i går; man måtte regne med, at udbuddet af jord ville gå tilbage, jo dyrere man ved afgifter og skatter gjorde handelen med jord.

Den højtærede indenrigsminister kan vist kun nævne én lov, der skaffer mere jord, og det er den skærpede grundstigningsskyldlov. Hvordan skaffer den da jord? Den skaffer jord derved, at de mennesker, der ikke har råd til at betale grundstigningsskylden — de små ejendomsbesiddere, der selv bebor deres ejendom — bliver nødsaget til at sælge. Det er det sociale element i grundstigningsskyldloven, her er regeringens mulighed for at skaffe jord: man tvinger de små jordejere bort fra deres jord ved hjælp af en høj grundstigningsafgift! Fra de store jordejere, dem, der har råd til at have megen jord, fordi de sidder i store stillinger, skaffer man ikke jord ved at pålægge dem en ekstra grundstigningsafgift; de har råd til at blive siddende. Det er de små, der ikke kan klare afgiften; så hvis denne afgift skaffer jord frem, bliver det disse mennesker, man får den fra.

Jeg synes, man skal tænke på, at samtidig med, at man gennemfører lovforslag, der gør det dyrere at få jord, skaffer man i hvert fald ikke mere jord i kraft af dette